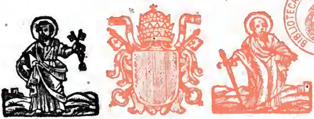
CONFIRMATIO, ET INNOVATIO CONSTITUTIONIS Incipientis: *Ex illa die:* A CLEMENTE PAPA XI.

In Cauſa Rituum, ſeu Ceremoniarum Sinenſium editæ

NECNON

Revocatio, reſciſſio, abolitio, caſſatio, annullatio, ac damnatio Permiſſionum ſuper iiſdem Ritibus, ſeu Ceremoniis in quadam Paſtorali Epiſtola Caroli Ambroſii Mediobarbi Patriarchæ Alexandrini olim Commiſſarii, & Viſitatoris Apoſtolici in Sinarum Imperio contentarum,

Cum præſcriptione novæ formulæ Juramenti per Miſſionarios illarum partium præſentes, & futuros præſtandi.

BIBLIOTECA NAZIONALE DI NAPOLI

ROMÆ, MDCCXLII.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ.

Digitized by Google

124

Digitized by Google

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX quo ſingulari Dei providentia factum eſt, ut Orientalium, & Occidentalium Indiarum Regiones Europæ innoteſcerent, Apoſtolica Sancta Sedes, quæ ab ipſis Eccleſiæ incunabulis Evangelicæ veritatis lumen ubique diffundere, & illud ab omni erroris umbra ſervare maximo ſtudio curavit, in his quoque noviſſimis temporibus Evangelicos Operarios in antedictas Regiones ſedulò miſit; ut Idololatria ibi latè dominante funditus eradicata Chriſtianæ Fidei ſemen opportunè ſpargerent, atque horrentes illos, & incultos campos in fertiles; florentesque vineas uberrimos æternæ vitæ fructus daturas commutarent. Ex Regionibus autem illis, quas Sancta Sedes præ cæteris ante oculos habuit, fuit profecto ampliſſimum Sinarum Imperium: in quo quidem negari non poteſt, quin Chriſtiana Fides progreſſus ingentes fecerit, longè etiam majores factura, niſi coorta inter Operarios a Sancta Sede illuc miſſos diſſidia curſum intercidiſſent.

Occaſionem diſſidiis ejuſmodi dederunt Ceremoniæ quædam, & Ritus, quibus Sinenſes ad Confucium Philoſophum, & Majores ſuos honoribus proſequendos uti conſueverunt: cum nonnulli ex Miſſionariis contenderent, eas eſſe Ceremonias, & Ritus merè civiles, adeoque concedendos iis, qui relicto Idolorum cultu Chriſtianam Religionem amplectebantur; contra verò alii eos, utpote ſuperſtitionem olentes, ſine

gravi Religionis injuria permitti nullo modo poſſe aſſererent. Quæ ſane controverſia multis annis Apoſtolicæ Sedis curam, & ſollicitudinem ad ſe traxit; cum id maximè caveat, ne zizania in agro Dominico radices agant, aut, ſi fortè egerint, eæ, quam cito fieri poteſt, evellantur.

Primò itaq; ad Sanctæ Sedis Tribunal Cauſam hanc detulerunt ii, qui Ceremonias illas, & Ritus Sinicos ſuperſtitione imbutos ſuſpicabantur. Super illis dubia nonnulla propoſita fuerunt Congregationi de Propaganda Fide, quæ anno 1645. comprobavit reſponſa ac deciſiones Theologorum, qui Ceremonias, & Ritus eosdem ſuperſtitione revera infectos judicarunt. Proinde Innocentius Papa X. ad præfatæ Congregationis preces, omnibus, & ſingulis Miſſionariis ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, ſibi, ac Sanctæ Sedi reſervatæ, mandavit, ut reſponſa, ac deciſiones prædictas omnino obſervarent, easque ad praxim deducerent, donec ſibi, & Apoſtolicæ Sedi aliter viſum non eſſet.

Verum paulò poſt ab aliis ejuſdem Miſſionis Operariis alia dubia de iiſdem Ritibus, & Ceremoniis ipſimet Congregationi de Propaganda Fide fuerunt exhibita, ex quibus Ceremoniæ ipſæ, Rituſque nullam in ſe ſuperſtitionem habere videbantur. Negotium itaque hujuſmodi ab Alexandro Papa VII. Sac. Inquiſitionis Congregationi commiſſum fuit: quæ, prout varia, diverſaque ratione fuerat ſibi de eiſdem Ceremoniis expoſitum, alias quidem tamquam merè civiles & politicas eſſe permittendas, alias verò tolerari poſſe judicavit: idemque Alexander Pontifex anno 1656. hanc ſententiam probavit, & confirmavit.

Sed ecce tertiò ad Sanctam Sedem hæc eadem controverſia. Cum plura dubia Sacræ Inquiſitionis Congre-

gregationi propoſita fuiſſent, illud quoque ab ea quæſitum fuit, utrum adhuc vigeret Innocentii Papæ X. præceptum, quo ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ mandabat obſervantiam reſponſionum, ac deciſionum, quæ a Congregatione de Propaganda anno 1645. ut ſupra dictum eſt, emanaverant. Præterea, an, ſtantibus recens expoſitis dubiis, earum praxis retinenda foret: cum præſertim obſtare videretur Decretum Sac. Inquiſitionis, quod ab ea emanavit anno 1656. ſuper quæſitis nonnullis diverſa ratione, aliiſque circumſtantiis propoſitis ab Operariis Apoſtolicis in Sinarum Regno commorantibus. Reſpondit ad hæc Sac. Inquiſitionis Congregatio anno 1669. præfatum Congregationis de Propaganda Fide Decretum adhuc vigere habita ratione rerum, quæ fuerunt in dubiis expoſitæ; neque illud fuiſſe circumſcriptum a Decreto Sacræ Inquiſitionis, quod anno 1656. emanavit; immo eſſe omnino obſervandum juxta quæſita, circumſtantias, & omnia ea, quæ in antedictis Dubiis continentur. Declaravit pariter eodem modo eſſe obſervandum prædictum Sacræ Congregationis Decretum anni 1656. juxta quæſita, circumſtantias, & reliqua in ipſis expreſſa. Hoc autem Decretum Clemens Papa IX. comprobavit.

Cum autem omnia præfata Decreta pro varia rerum expoſitarum ratione fuerint facta, ac promulgata, tantum abfuit, ut Rituum Sinenſium controverſia finem obtineret, ut magis illa vires, & incrementum acquireret. Nam ſciſſis Evangelicis Operariis in partes, adducta res fuit in acriorem animorum, ac ſententiarum contentionem. Atque hinc, non ſine gravi ſcandalo, magnoque Fidei damno, conſecuta eſt prædicatio non uniformis, & non eadem ubique Chriſtianorum illorum diſciplina & inſtitutio. De his autem ab-

128

ſurdis certior factus Innocentius Papa XII. Prædeceſſor noſter, id muneris ſui omnino eſſe putavit, ut perniciofis adeo diſſidiis finis daretur; proinde exactam maximeque accuratam totius hujus controverſiæ diſcuſſionem Sacræ Inquiſitionis Congregationi commiſit. Cumque nihil intentatum reliquiſſet, quo ſinceram facti notitiam obtineret, firmata quoque fuerunt de illius mandato ſumma cum diligentia Quæſita, quæ per eamdem Sacram Congregationem reſolverentur.

Quæſitorum illorum examen Innocentii Papæ XII. mors intercepit. Clemens autem XI., qui ſucceſſit, Prædeceſſoris ſui zelo plenus, coram ſe quæſitorum eorumque examen fieri voluit. Quamobrem poſt diuturnam, maturam, & accuratiſſimam rei diſcuſſionem, poſt auditas ex utraque parte rationes, quibus libere producentis unicuique locus ampliſſimus datus fuit, idem Clemens Papa XI. anno 1704. confirmavit, & Apoſtolica authoritate comprobavit præmemoratæ Sacræ Congregationis reſponſiones ad omnia & ſingula quæſita propoſita, quibus Ritus Sinenſes, utpote ſuperſtitione imbuti, prohibebantur; mandavitque præfatas reſponſiones ad Carolum Thomam de Tournon Antiochiæ Patriarcham, Commiſſarium, & in Sinarum Regno Viſitatorem Apoſtolicum tranſmitti; ut nimirum exactam earumdem obſervantiam omnibus & ſingulis Miſſionariis, pœnis quoque Canonicis in refractarios indictis, præciperet.

Promulgavit quidem Patriarcha Antiochenus deciſionem Apoſtolicam, addito Decreto, quo ab univerſis ejus obſervantiam exigebat. Cum autem illam tentaſſent eludere, variiſque inanibus rationibus effugere ii, qui Sinenſes Ritus tamquam politicos, ac merè civiles propugnaverant, prædictus Pontifex Clemens XI. Decreto, quod per Sacræ Inquiſitionis Congregatio-

nem

Digitized by Google

nem emanavit anno 1710.præcepit omnimodam, & inviolabilem earumdem reſponſionum abs ſe Apoſtolica authoritate confirmatarum obſervantiam, & alia quæ Decreto ipſo continentur, quod eſt tenoris ſequentis:

DECRETUM

Super omnimoda, ac inviolabili obſervatione Reſponſorum aliàs in cauſa Rituum, ſeu Ceremoniarum Sinenſium a Sacra Congregatione datorum, & a Sanctiſſimo approbatorum cum aliis Ordinationibus.

Feriâ v. die xxv. Septembris MDCCX.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis babita in Palatio Apoſtolico Quirinali coram Sanctiſſimo Domino noſtro D. Clemente Divinâ Providentiâ Papa XI., ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra bæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus a Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Idem Sanctiſſimus Dominus Noſter in Cauſa Rituum, ſeu Ceremoniarum Sinenſium, auditis tum in Congregationibus anno præterito non ſemel, quam in aliis, menſe & anno præſentibus pluries coram Sanctitate Sua babitis, præfatorum Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium, qui rem mature, ac diligentiſſime diſcuſſerunt, ſententiis, decrevit, & declaravit, reſponſa aliàs in Cauſa bujusmodi ab eadem Congregatione data, & a Sanctitate Sua die 20. Novembris 1704. confirmata & approbata, necnon Mandatum, ſeu Decretum ab Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino D. Cardinali de Tournon, tunc Patriarcba Antiocbeno, Commiſſario, & Viſitatore Apoſtolico Generali in Imperio Sinarum die 25 Januarii 1707. bac de re editum, ab omni-

 bus

Digitized by Google

bus & ſingulis, ad quos ſpectat, inconcuſsè, & inviolabiliter, ſub cenſuris & pœnis in Mandato, ſeu Decreto hujusmodi expreſſis, obſervanda eſſe, quovis contrafaciendi quæſito colore, ſeu prætextu penitus ſublato, ac potiſſimum non obſtante quacumque appellatione a quibusvis Perſonis ſive Sæcularibus, ſive Regularibus, etiam ſpecificâ & individuâ mentione, & expreſſione dignis, ac quavis Eccleſiaſticâ dignitate fulgentibus, ad Sedem Apoſtolicam interpoſitâ, quam propterea Sanctitas Sua rejiciendam eſſe decrevit, ac re ipſa rejecit. Porro cum idem D. Cardinalis de Tournon in ſuo Mandato, ſeu Decreto ſupradicto Apoſtolicæ deciſioni die 20. Novembris 1704. *latæ ſe expreſsè inhærere profeſſus fuerit, Sanctitas Sua ulterius declaravit, ipſum Mandatum, ſeu Decretum unâ cum cenſuris in eo contentis ad normam eorumdem reſponſorum accipiendum eſſe, itaut nihil per illud reſponſis præfatis additum, ſeu detractum fuiſſe cenſendum ſit, ac omnia, quæ in eis inſunt, etiam in Mandato, ſeu Decreto prædicto ineſſe intelligantur. Cæterum Sanctitas Sua, tametſi non ſine ingenti animi ſui mœrore acceperit, quod humani generis hoſtis multiplicia in dies zizania in latiſſimis illis Regionibus ſuperſeminare non ceſſat; non tamen propterea in eis Catholicæ Religionis propagandæ ſaluberrimum ac ſanctiſſimum opus ullatenus deſerere volens, ſed illud majori, qua poteſt, animi contentione, ac ſtudio, iiſque potiſſimum diſſidiis, quibus inibi Chriſtianæ Fidei ſeges veluti ſpinis ſuffocatur, prorſus ſubmotis, ardentius, ſemper, & enixius promovere cupiens, congruam ſuper præmiſſis, aliiſque ad ea pertinentibus Inſtructionem confici, illamque dicto D. Cardinali de Tournon, quatenus adhuc in illis partibus commoretur, ſin minus, illi qui ejus loco deputatus fuerit, necnon Epiſcopis, & Vicariis Apoſtolicis earumdem partium transmitti mandavit, qua non minus debitæ Apo-*

ſto-

Digitized by Google

ſtolicorum Decretorum executioni, quam Miſſionariorum concordiæ, Evangelicæ veritatis prædicationi, atque animarum ſaluti opportunè conſulatur. Demum, ut nimiæ illi de his rebus ſcribendi licentiæ, quæ non ſine Fidelium ſcandalo inter Partes diuturna contentione exaſperatas invaluit, modus imponatur, Sanctitas Sua diſtrictè præcepit omnibus & ſingulis cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti & Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, Regularibus, aliiſque quibuſcumque ſæcularibus Perſonis tam Eccleſiaſticis, quàm Laicis, cujuſqumque tandem ſtatus, gradus, conditionis, & dignitatis exiſtant, ut in poſterum non audeant ſub quovis quæſito colore, vel prætextu imprimere, vel quoquo modo in lucem edere Libros, Libellos, Relationes, Theſes, Folia, ſeu Scripta quæcumque, in quibus ex profeſſo, vel incidenter de Ritibus Sinicis hujuſmodi, vel de controverſiis deſuper, ſeu illorum occaſione exortis quomodolibet tractetur, ſine expreſſa & ſpeciali licentia a Sanctitate Sua, ſeu pro tempore exiſtente Romano Pontifice in Congregatione ſupradictæ Sanctæ & Univerſalis Inquiſitionis obtinenda. Ut autem ejuſmodi prohibitio inviolabiliter obſervetur, eadem Sanctitas Sua voluit, & declaravit, contravenientes quoſcumque excommunicationis latæ ſententiæ; Regulares vero etiam privationis vocis activæ & paſſivæ pœnas ipſo facto abſque alia declaratione incurrere, & nihilominus aliis etiam pœnis Sanctitatis Suæ, & ſucceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis ſubjacere. Libros porro, Libellos, Relationes, Theſes, Folia, ac Scripta quæcumque, quæ in futurum contra præſentis prohibitionis tenorem edi contigerit (citra ullam aliorum hactenus editorum approbationem, ſuper quibus opportunè providebitur) pro expreſſe prohibitis haberi voluit, abſque alia declaratione, ſub pœnis & cenſuris in Regulis Indicis Librorum prohibitorum contentis. Impreſſores vero,

præter

præter Scriptorum ſic impreſſorum amiſſionem, pecuniariis, aliiſque corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, teneri mandavit. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Joſeph Bartolus Sanctæ Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

At vero nec Decretum hujuſmodi ad difficiles animos ſubjiciendos valuit. Itaque Clemens idem Papa XI. quò illos tandem aliquando frænaret, Conſtitutionem anno 1715. evulgavit, qua ſolemniter iterum confirmavit antedictas Sacræ Inquiſitionis reſponſiones, eaſque exactè & ad amuſſim obſervari mandavit, præcluſis omnibus iis effugiis, quibus perfectam earum obſervantiam contumaces homines aliquo pacto evadere potuiſſent; & eſt tenoris, qui ſequitur:

CLEMENTIS PAPÆ XI.

Præceptum ſuper omnimoda, abſoluta, integra, & inviolabili obſervatione eorum, quæ aliàs a Sanctitate Sua in Cauſa Rituum, ſeu Ceremoniarum Sinenſium decreta fuerunt: cum rejectione quarumcumque rationum, ſeu excuſationum ad ejuſmodi Decretorum executionem declinandam allatarum, ac præſcriptione Formulæ Juramenti per Miſſionarios illarum partium præſentes & futuros hac in re præſtandi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ex illa die, qua, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, Catholicæ Eccleſiæ gubernacula, hoc eſt, munus ſuâ amplitudine graviſſimum, ac temporum iniquitate moleſtiſſimum, Deo ſic diſponente, ſuſcepimus, nihil Nobis manum clavo admoventibus antiquius fuit, quam acerrimas

rimas

Digitized by Google

rimas contentiones jampridem in Imperio Sinarum inter Apoſtolicos illarum partium Miſſionarios exortas, ſemperque in dies magis invaleſcentes tam circa quaſdam voces Sinicas ad ſanctum & ineffabile Dei nomen exprimendum inibi uſurpatas, quàm circa nonnullos earum gentium Ritus, veluti ſuperſtitioſos a quibuſdam ex Miſſionariis prædictis reprobatos; ab aliis vero, utpote eos civiles tantum aſſerentibus, permiſſos, Apoſtolici Judicii cenſurâ opportunè dirimere, ut, ſublatis diſſidiis, Chriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationem turbantibus, omnes tandem id ipſum dicerent in eodem ſenſu, & in eadem ſententia, unoque ore glorificaretur Deus ab iis, qui ſanctificati ſunt in Chriſto Jeſu.

Hoc conſilio reſponſa illa, quæ ad varias quæſtiones ſuper ejuſmodi rebus excitatas, prævio diuturno examine, dudum, videlicet tempore fel. record. Innocentii Papæ XII. Prædeceſſoris noſtri incboato, ac deinde juſſu noſtro per plures annos continuato, auditiſque utriuſque Partis rationibus, necnon complurium Theologorum, & Qualificatorum ſententiis a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium in tota Republica Chriſtiana Generalium Inquiſitorum adverſùs hæreticam pravitatem authoritate Apoſtolicâ deputatorum data fuerunt, Nos die 20. *Novembris* 1704. *eâdum authoritate confirmavimus, & approbavimus.*

Ea autem, quæ in reſponſis hujuſmodi decreta fuerunt, ſunt quæ ſequuntur: Cum Deus Optimus Maximus congruè apud Sinas vocabulis Europæis exprimi nequeat, ad eumdem verum Deum ſignificandum, vocabulum *Tien Chù*, hoc eſt, Cœli Dominus, quod a Sinenſibus Miſſionariis, & Fidelibus longo ac probato uſu receptum eſſe dignoſcitur, admittendum eſſe: nomina verò *Tien* Cœlum, & *Xang Tì* Supremus Imperator, penitùs rejicienda.

Id-

Idcirco Tabellas cum inſcriptione Sinica *King Tien*, Cœlum colito, in Eccleſiis Chriſtianorum appendi, ſeu jam appenſas in poſterum inibi retineri permittendum non eſſe.

Ad hæc nullatenus, nullaque de cauſa permittendum eſſe Chriſtifidelibus, quod præſint, miniſtrent, aut interſint ſolemnibus Sacrificiis, ſeu Oblationibus, quæ a Sinenſibus in utroque æquinoctio cujuſcumque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri ſolent, tamquam ſuperſtitione imbutis. Similiter nec eſſe permittendum, quod in Ædibus Confucii, quæ Sinico nomine *Miao* appellantur, iidem Chriſtifideles exerceant, ac peragant Ceremonias, Ritus, & Oblationes, quæ in honorem ejuſdem Confucii fiunt tum ſingulis menſibus in Novilunio & Plenilunio a Mandarinis, ſeu primariis Magiſtratibus, aliiſque Officialibus, & Literatis; tum ab eiſdem Mandarinis, ſeu Gubernatoribus, ac Magiſtratibus, antequam dignitatem adeant, ſeu ſaltem poſt ejus poſſeſſionem adeptam; tum denique a Literatis, qui poſtquam ad gradus ſunt admiſſi, e veſtigio ad Templum, ſeu Ædem Confucii ſe conferunt.

Præterea non eſſe permittendum Chriſtianis in Templis, ſeu Ædibus Progenitoribus dicatis Oblationes minus ſolemnes eiſdem facere, nec in illis miniſtrare, aut quomodolibet inſervire, vel alios Ritus, & Ceremonias peragere.

Item nec eſſe permittendum præfatis Chriſtianis Oblationes, Ritus, & Ceremonias hujuſmodi coram Progenitorum Tabellis in privatis domibus, ſive in eorumdem Progenitorum Sepulchris, ſive antequam defuncti ſepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri conſuetas, unâ cum Gentilibus, vel ſeorſim ab illis peragere, eiſque miniſtrare, aut intereſſe; immo prædicta

dicta omnia, ut pote quæ, perpenſis hinc inde deductis, necnon diligenter, ac maturè diſcuſſis omnibus, ita peragi cōperta ſunt, ut a ſuperſtitione ſeparari nequeant, Chriſtianæ Legis cultoribus ne quidem permittenda eſſe, præmiſſa publica, vel ſecreta proteſtatione, ſe, non religioſo, ſed civili, ac politico tantùm cultu erga defunctos illa præſtare, nec ab eis quidquam petere, aut ſperare.

Non tamen per hæc cenſendam eſſe damnatam præſentiam illam, ſeu aſſiſtentiam merè materialem, quam cum Gentilibus ſuperſtitioſa peragentibus, citra ullam ſive expreſſam, ſive tacitam geſtorum approbationem, ac quovis miniſterio penitus ſecluſo, eiſdem ſuperſtitioſis actibus quandoque præſtari contingat a Chriſtianis, cum aliter odia & inimicitiæ vitari non poſſunt: factâ tamen prius, ſi commodè fieri poterit, Fidei proteſtatione, ac ceſſante periculo ſubverſionis.

Demum permittendum non eſſe Chriſtifidelibus Tabellas defunctorum Progenitorum in ſuis privatis domibus retinere, juxta illarum partium morem, hoc eſt, cum inſcriptione Sinica, qua Thronus, ſeu Sedes Spiritus, vel Animæ N. ſignificetur, immo nec cum alia, qua Sedes, ſeu Thronus, adeoque idem, ac priori, licet magis contracta inſcriptione, deſignari videatur. Quo verò ad Tabellas ſolo defuncti nomine inſcriptas, tolerari poſſe illarum uſum, dummodo in eis conficiendis omittantur omnia, quæ ſuperſtitionem redolent, & ſecluſo ſcandalo, hoc eſt, dummodo qui Chriſtiani non ſunt, arbitrari non poſſint, Tabellas hujuſmodi a Chriſtianis retineri eâ mente, quá ipſi illas retinent, necnon adjectâ inſuper declaratione ad latus ipſarum Tabellarum apponendâ, quâ, & quæ ſit Chriſtianorum de defunctis fides, & qualis Filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas eſſe debeat, enuntietur.

Per

136

Per præmiſſa nihilominus non vetari, quominus erga defunctos peragi poſſint alia, ſi quæ ſint, ab iis gentibus peragi conſueta, quæ verè ſuperſtitioſa non ſint, nec ſuperſtitionis ſpeciem præſeferant, ſed intra limites civilium & politicorum Rituum contineantur. Porro quænam hæc ſint, & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tum pro tempore exiſtentis Commiſſarii & Viſitatoris Generalis Apoſtolici, ſeu ejus vices exercentis in Imperio Sinarum, tum Epiſcoporum, & Vicariorum Apoſtolicorum illarum partium judicio relinquendum eſſe: qui tamen interea omni, quo poterunt, ſtudio, ac diligentiâ curare debebunt, ut Gentium Ceremoniis penitus ſublatis, illi ſenſim a Chriſtianis, & pro Chriſtianis hac in re uſu recipiantur Ritus, quos Catholica Eccleſia pro defunctis piè præſcripſit.

Poſt hæc verò labente ferè ſexennio, nempè die 25. Septembris 1710. auditis iterum dictorum Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentiſſimè diſcuſſerunt, ſuffragiis, eadem reſponſa, necnon Mandatum, ſeu Decretum, quod illis expreſsè inhærendo a piæ recordationis Carolo Thoma, dum vixit, ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali de Tournon nuncupato, tunc Patriarcha Antiocheno, Commiſſario, & Viſitatore Apoſtolico Generali in præfato Imperio Sinarum, die 25. Januarii 1707. editum fuit, ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectabat, inconcuſsè & inviolabiliter ſub cenſuris & pœnis in Mandato, ſeu Decreto hujuſmodi expreſſis obſervanda eſſe decrevimus & declaravimus, quovis contrafaciendi quæſito colore, ſeu prætextu penitus ſublato, ac potiſſimum non obſtante quacumque appellatione a quibuſvis Perſonis ad Nos, & Sedem Apoſtolicam interpoſitâ, quam propterea prorſus rejiciendam eſſe ſimiliter decrevimus, ac re ipſa rejecimus, prout in Decreto hac de re edito fuſius continetur ....

Hæc

Hæc omnia plenè & abundè ſufficere debuiſſent, ut ea, quæ inimicus homo ſuperſeminaverat, zizania ex agro illo radicitus evellerentur, Fideleſque omnes noſtris, & hujus Sanctæ Sedis mandatis eâ, quâ par erat, humilitate & obedientiâ obſequerentur: præſertim cum in calce reſponſorum prædictorum a Nobis, ſicut præmittitur, confirmatorum & approbatorum, Cauſam jam finitam eſſe apertis, & perſpicuis verbis pronunciatum fuerit.

Verùm, cum, ſicuti ex eiſdem partibus non ſine intimo animi noſtri dolore ad noſtri pervenerit Apoſtolatus auditum, tam enixè a nobis præſcripta reſponſorum hujuſmodi executio malè a pleriſque, ſive vano falſoque obtentu, quod illa a Nobis ſuſpenſa fuerint, vel minus legitimè promulgata, ſive conditionum, ut perperam aſſeritur, in eis inſitarum, & ante executionem ipſam verificandarum, factorumve, ſuper quibus ipſa emanarunt, non juſtificatorum ratione, ſive ulteriorum a Nobis ea in re edendarum declarationum colore, ſive gravium, quæ tam Miſſionariis, quam Miſſioni ipſi ex demandata executione obvenire poſſent, periculorum formidine, ſive demum Decreti dudum, nempe die 23. Martii 1656. ſuper ejuſmodi Ritibus, ſeu Ceremoniis Sinicis a præfata Congregatione Cardinalium editi, ac a recol. mem. Alexandro Papa VII. etiam Prædeceſſore noſtro approbati prætextu, necnon ſine gravi Pontificiæ noſtræ authoritatis injuria, Chriſtifidelium ſcandalo, ac ſalutis animarum detrimento, ſatis diu, multumque eludatur, aut ſaltem nimium retardetur.

Hinc eſt, quod Nos, ex commiſſæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere, difficultates, tergiverſationes, ſubterfugia, & prætextus hujuſmodi penitus & omnino è medio tollere, ac rejicere, necnon Chriſtifidelium quieti, animarumque ſaluti, quantum Nobis ex alto conceditur, proſpicere cupientes, de eorumdem Cardinalium conſilio,

ac

Digitized by Google

ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnibus & ſingulis Archiepiſcopis, & Epiſcopis in ſupradicto Sinarum Imperio, aliiſque ei conterminis, ſive adjacentibus Regnis, ac Provinciis nunc & pro tempore quandocumque exiſtentibus ſub ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, & Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, eorum vero Officialibus, ac Vicariis in Spiritualibus Generalibus, aliiſque illorum locorum Ordinariis, ac etiam Vicariis Apoſtolicis, qui Epiſcopi non ſint, eorumve Provicariis, necnon Miſſionariis tam ſæcularibus, quàm cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, Regularibus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolvi poſſit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, et paſſivæ pœnis per contrafacientes ipſofacto abſque alia declaratione incurrendis, tenore præſentium præcipimus, ac in virtute ſanctæ obedientiæ mandamus, ut reſponſa præinſerta, omniaque, & ſingula in eis contenta exactè, integrè, abſolutè, inviolabiliter, & inconcuſsè obſervent; ac ab eis, quorum cura ad illos ſpectat, ſimiliter obſervari, quantum in ipſis eſt, curent, & faciant: neque illis, ſive ullo ex ſuperius expreſſis, ſive alio quovis titulo, causâ, occaſione colore, vel prætextu contravenire quoquo modo audeant, vel præſumant.

Præterea motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, harum ſerie ſtatuimus, & ſub eiſdem excommunicationis reſervatæ, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis ordinamus, ut omnes & ſinguli Eccleſiaſtici tam ſæculares, quam prædictorum Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, Regulares, ad Sinas, aliave præfata Regna, & Provincias, ſive ab hac Sancta Sede, ſive etiam ab

eorum

eorum Superioribus miſſi, & quandocumque in poſterum mittendi, cujuſvis tandem tituli, aut facultatis vigore illic exiſtant, vel in futurum extiterint, miſſi ſcilicet, ſtatim ac præſentes Literæ eis innotuerint; mittendi verò, antequam ibidem aliquod Miſſionarii munus exercere incipiant, Juramentum de fideliter, integre, ac inviolabiliter obſervando ejuſmodi Præcepto, ac Mandato noſtro, juxta formulam in præſentium Literarum calce annotandam, in manibus Commiſſarii & Viſitatoris Apoſtolici in præfato Imperio Sinarum pro tempore exiſtentis, vel alterius ab illo deputati, ſive, eo deficiente, in manibus Epiſcoporum, vel Vicariorum Apoſtolicorum dictarum partium, in quorum reſpectivè juriſdictione commorantur, vel commorabuntur, aut aliorum ab eis deputatorum, Regulares vero in manibus inſuper Superiorum ſuæ Religionis, vel ab illis deputatorum in eiſdem partibus exiſtentium, præſtare omnino debeant, ac teneantur: ita ut ante præſtationem Juramenti hujuſmodi, & ſubſcriptionem ſub eadem formula ab unoquoque, qui juramentum ipſum præſtiterint, propriâ manu faciendam, nullum Miſſionarii munus continuare, aut exercere, immo nec tamquam deputati ab Epiſcopis, ſeu Ordinariis Locorum, aut tamquam ſimplices ſuæ Religionis Presbyteri, ſive alio quovis titulo, causâ, ſeu privilegio, de quibus expreſſa, ſpecialis, & ſpecialiſſima eſſet facienda mentio, Chriſtifidelium Confeſſiones audire, concionari, aut Sacramenta quomodolibet adminiſtrare ullo modo valeant, nulliſque omnino facultatibus, ſive ſibi ſpeciatim, ſive ſuis reſpectivè Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, hujuſmodi generaliter a Sede præfata conceſſis uti poſſint, ſed quoad eos, præter, & ultra ſuperius expreſſas pœnas, omnes & ſingulæ facultates prædictæ omnino ceſſent, nulliuſque roboris ſint, & eſſe cenſeantur.

140

Omnia autem Juramenta hujuſmodi per quoſcumque Miſſionarics tam Sæculares, quàm Regulares, in memoratorum ſive Commiſſarii & Viſitatoris Apoſtolici pro tempore exiſtentis, ſive Epiſcoporum, aut Vicariorum Apoſtolicorum manibus, ſicut præmittitur, præſtanda, poſtquam ſubſcriptione munita fuerint, vel ſaltem authentica illorum exempla per eoſdem Commiſſarium & Viſitatorem Apoſtolicum pro tempore exiſtentem, Epiſcopos, & Vicarios Apoſtolicos, ad præfatam Congregationem Cardinalium, quanto citius fieri poterit, tranſmittantur.

Superiores verò Regulares cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, illic nunc, & pro tempore exiſtentes, ſub eiſdem pœnis teneantur non ſolum idem Juramentum in præfatorum ſive Commiſſarii, & Viſitatoris Apoſtolici pro tempore exiſtentis, ſive Epiſcoporum, aut Vicariorum Apoſtolicorum manibus, juxta modum ſupra præſcriptum, præſtare, ejuſque formulæ ſubſcribere, ſed etiam illius præſtationem a ſuis reſpectivè Subditis exigere, ac authentica ea ſuper re documenta quamprimum tranſmittere ad ſuos reſpectivè Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationi Cardinalium ſtatim tradere debebunt.

Decernentes, eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecificâ & individuâ mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo un-

unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſum vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis Oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud, uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore quibuſcumque juris, ſeu facti defectibus, qui adverſus illas, etiam quorumvis a Sede præfata conceſſorum privilegiorum prætextu, ad effectum impediendi, ſeu retardandi earum executionem, quovis modo, ſeu quavis ex cauſa opponi, ſeu objici poſſent, minimè refragantibus, ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, eaſque propterea, omnibus & ſingulis quomodolibet allatis, ſeu afferendis impedimentis penitus & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſſe obſervari, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, &, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulâ de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, ac quarumvis Eccleſiarum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, Statutis, & conſuetudinibus, ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, ac Eccleſiis prædictis, aliiſve quibuslibet perſonis, etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſſimâ mentione dignis a Sede prædicta ex quacumque cauſa, etiam per viam contractus, & remunerationis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu ad quarumcumque perſonarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve qualibet mundanâ, vel Eccleſiaſticâ dignitate fulgentium inſtantiam, aut earum contemplatione, ſeu aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſo habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil

peni

Digitized by Google

penitus omiſſo, & formâ in illis traditâ obſervatâ, exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Formula autem Juramenti, ſicut præmittitur, præſtandi eſt, quæ ſequitur, videlicet: Ego N. Miſſionarius ad Sinas, vel ad Regnum N., vel ad Provinciam N. a Sede Apoſtolica, vel a Superioribus meis, juxta facultates eis a Sede Apoſtolica conceſſas, miſſus, vel deſtinatus, Præcepto, ac Mandato Apoſtolico ſuper Ritibus, & Ceremoniis Sinenſibus in Conſtitutione Sanctiſſimi Domini Noſtri Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. hac de re edita, qua præſentis Juramenti formula præſcripta eſt, contento, ac mihi per integram ejuſdem Conſtitutionis lecturam optimè noto, plenè ac fideliter parebo, illudque exactè, abſolutè, ac inviolabiliter obſervabo, & abſque ulla tergiverſatione adimplebo. Si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim, toties quoties id evenerit, pœnis per prædictam Conſtitutionem impoſitis me ſubjectum agnoſco & declaro. Ita tactis Sacroſanctis Evangeliis promitto, voveo, & juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Ego N. manu propria.

Cæterum volumus, & expreſſe mandamus, ut eædem præſentes Literæ, ſe earum exempla, etiam impreſſa, notificentur, & intimentur omnibus & ſingulis memoratorum Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc ut tam ſuo, quam prædictorum eis reſpectivè Subditorum, ſeu inferiorum nomine, ipſas Literas fideliter exequi & obſervare ſpon-

 deant,

144

deant, actumque ſponſionis hujuſmodi in ſcriptis reddant; earum verò exempla prædicta pluribus viis, quanto citius fieri poterit, transmittant ad eoſdem ſuos Subditos, ſeu inferiores in Sinis, aliiſque Regnis, & Provinciis ſupradictis degentes, cum arctiſſimis præceptis eaſdem Literas, & in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè, realiter, & cum effectu in omnibus & per omnia ſimiliter exequendi, & obſervandi. Quia verò difficile foret, Literas hujuſmodi originales ubique oſtendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus, illarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Martii 1715. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquinto.

F. Oliverius.

Per Conſtitutionem Apoſtolicam adeo ſolemnem, qua Clemens Papa XI. ſe huic controverſiæ finem dediſſe teſtatur, juſtum & æquum videbatur, eos, qui Sanctæ Sedis authoritatem ſeſe quam maximè revereri profitentur, humili & obſequenti animo illius Judicio ſemet omnino ſubjicere, nec ulterius quicquam cavillari. Nihilominus inobedientes & captioſi homines exactam ejuſdem Conſtitutionis obſervantiam ſe effugere poſſe putarunt, eâ ratione; quod illa Præcepti titulum præfert, quaſi vero non indiſſolubilis Legis, ſed Præcepti merè Eccleſiaſtici vim haberet; tum etiam quod illam debilitatam exiſtimarent ex Permiſſionibus quibuſdam, quas ſuper iiſdem Sinenſibus Ritibus publicavit Carolus Ambroſius Mediobarbus Patriarcha Alexandrinus, cum Commiſſarium & Viſita-

Digitized by Google

ſitatorem Generalem Apoſtolicum in iis Regionibus ageret.

Nos igitur animadvertentes, prædictam Conſtitutionem Chriſtiani Cultus puritatem reſpicere, quem illa ab omni ſuperſtitionis labe immunem ſervare contendit, nullo modo ferre poſſumus, quemquam exiſtere, qui eidem repugnare temerè audeat, aut contemnere, perinde ac ipſa Supremam Apoſtolicæ Sedis deciſionem non contineret, & id, quo de agitur, non ad Religionem ſpectaret, ſed quid per ſe indifferens foret, aut quædam variabilis diſciplinæ ratio. Proinde authoritate ab Omnipotenti Deo Nobis traditâ uti volentes ad illam in ſuo robore omnino ſervandam, de authoritatis ejuſdem plenitudine non modo eam approbamus & confirmamus, ſed etiam, quantum poſſumus, omnem vim & firmitatem, ad illam magis, magiſque roborandam ac ſtabiliendam, adjicimus, eamque in ſe plenam & omnimodam Apoſtolicæ Conſtitutionis authoritatem habere dicimus & declaramus.

Permiſſiones autem, quarum obtentu aliqui prædictæ Conſtitutionis robur infringere conantur, originem duxerunt a reſponſionibus quibuſdam, quas duo viri, qui jampridem in Sinarum Regno fuerant, ad quæſita nonnulla dederunt, quæ ſuper ejuſdem Conſtitutionis Apoſtolicæ executione ac praxi Miſſionarii quidam propoſuerant. Reſponſiones itaque hujuſmodi unâ cum dubiis illis, nullo tamen Romani Pontificis ſive approbantis, ſive aliquid de ſuo addentis indicio, traſmiſſæ fuerunt ad præfatum Patriarcham Alexandrinum, ejus animi inſtruendi causâ, utque illis uteretur, prout circumſtantiæ rerum, ac temporis poſtularent: integro tamen remanente Apoſtolicæ Sedis Jure eas comprobandi, vel etiam revo-

 candi,

146

candi, ſi quando conformes, aut repugnantes Conſtitutionis præfatæ decretis ullo modo compertæ forent.

Vix Sinarum Regnum Patriarcha Alexandrinus ingreſſus, in iis anguſtiis ſe poſitum intellexit, ut coactus fuerit in publicum emittere, non quidem reſponſiones, quas præmemorati duo Viri ad propoſita quæſita dederant, bene verò Permioſſiones octo, quæ ab illis fuerant deductæ, atque inde ab eodem Patriarcha in Paſtorali ſua Epiſtola inſertæ, cujus tenor eſt, uti ſequitur.

Carolus Ambroſius Mediobarbus Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratiâ Patriarcha Alexandrinus, necnon in Indiis Orientalibus, ac Sinarum Imperio, finitimiſque Regnis, & Inſulis Commiſſarius, & Viſitator Generalis Apoſtolicus cum facultate Legati de Latere &c.

Omnibus Epiſcopis, Vicariis Apoſtolicis, ac Miſſionariis, qui in prædictis partibus degunt, ſalutem in eo, qui eſt omnium vera ſalus.

Benedictus Deus, & Pater Domini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis, qui conſolatur nos in omni tribulatione noſtra, ut poſſimus, & ipſi conſolari eos, qui in omni preſſura ſunt, per exhortationem, qua exhortamur, & ipſi a Deo. Nil etenim Nobis magis in animo fuit, ex quo in Sinarum Imperium, Deo favente, pervenimus, quàm cum iis omnibus, qui in hac Evangelica Vinea laborant; os ad os loqui. Deſideravimus enim videre vos, ut aliquid impertiremur vobis gratiæ ſpiritualis ad confirmandum vos, ideſt ſimul conſolari in vobis per eam, quæ in invicem eſt, fidem veſtram, atque meam. Verùm, quia non ſapientiam hujus ſæculi loquuti fuimus, in timore & tremore multo fuimus apud vos, ſatiuſque duximus, ad ſedandam

dam tempeſtatem adverſus Evangelicos Operarios ingruentem, Nos in mare projicere, ut vos jactari ſinatis. Adjutor noſter nunc & erit ille Deus, qui dedit Nobis in mari viam, & in aquis torrentibus ſemitam. Veritatem dicimus in Chriſto, non mentimur, teſtimonium Nobis perbibente conſcientiâ noſtrâ in Spiritu Sancto; quoniam triſtitia Nobis magna eſt, & continuus dolor adhæret cordi noſtro, quod præſentes non potuerimus ſolari vos, ut fructum aliquem haberemus & in vobis, & in cæteris gentibus. At verò quod non licuit per præſentiam agere, ſaltem per epiſtolam non impeditur. Primùm quidem gratias agimus Deo noſtro per Jeſum Chriſtum pro omnibus vobis, qui Spiritu Sancto ferventes & fortes Sanctæ Sedis mandatis rationabile exhibetis miniſterium veſtrum jactantes cogitatum in eum, cui a Domino dictum eſt: Paſce oves meas: cui traditæ ſunt claves Domus David; ſi aperit non eſt qui claudat, ſi claudit, non eſt qui aperiat. Quotquot eſtis macte animis, vigilate, ſtate in fide, viriliter agite, & confortamini, quia merces veſtra magna eſt in Cœlis. Miniſterium veſtrum implete, attendite vobis, & doctrinæ. Lucernæ eſtote, non minùs lucentes exemplo, ac zelo prædicationis ardentes. Si qui verò adhuc eſſent hæſitantes & in opere non efficaces, obſecramus vos, fratres, per nomen Domini noſtri Jeſu Chriſti, ut idipſum dicatis omnes, & non ſint in vobis Schiſmata, ſitis perfecti in eodem ſenſu, & in eadem ſententia. Non ampliùs invicem judicemus. Unuſquiſque veſtrum pari humilitate, ac obedientiâ S. Sedis mandatis obſequatur, ut veſtra obedientia in omnem locum divulgetur. Non enim opus eſt, ut aliquem actum faciamus, ut Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis Papæ XI. mandata jàm promulgata vobis innoteſcant, vimque habeant, ut abſque ulla tergiverſatione executioni mandentur. Nihil proindè innovamus: ſed relinquimus res,

prout

Digitized by Google

prout ſunt; hoc eſt, nullatenus Conſtitutionem ſuper Ritibus Sinicis a Sanctiſſimo Domino Noſtro Clemente Papa XI. die 19. Martii 1715. emanatam ſuſpendimus, aut, quæ in ea vetantur, permittimus. Ob aliqua tamen quibuſdam Miſſionariis circà quaſdam Ceremonias peragi conſuetas ſuborta dubia, ut quilibet in Vinea Domini ſtrenuè, ac viriliter laborare queat, nonnulla adnotamus, quæ permitti poterunt, quæ & ſeparatim unicuique ſecundùm quæſita dediſſemus, niſi compertum Nobis eſſet, una cum incertis nuntiis jam diſſeminata proborum animos, & Chriſtifideles bonæ voluntatis non parùm perturbaſſe. Omni igitur, quo poteritis, ſtudio ac diligentia curare debetis, ut gentium Ceremoniis penitus ſublatis, illi ſenſim a Chriſtianis, & pro Chriſtianis uſu recipiantur Ritus, quos Catbolica Eccleſia piè præſcripſit. Primò. Permittitur Chriſtianis Sinenſibus in ſuis privatis domibus uti Tabellis defunctorum inſcriptis ſolo nomine defuncti, appoſitâ ad latus declaratione debitâ, & omiſsâ quacumque ſuperſtitione in earum conſtructione, nec non ſecluſo omni ſcandalo. *Secundò.* Permittuntur omnes Ceremoniæ Nationis Sinicæ erga defunctos, quæ non ſint aut ſuperſtitioſæ, aut ſuſpectæ, ſed civiles. *Tertiò.* Permittitur Confucii cultus ille, qui civilis eſt, & etiam ejuſdem Tabellæ purgatæ & literis, & ſuperſtitioſâ inſcriptione, & adjunctâ declaratione debitâ, ſicuti permittitur ante ejus Tabellam correctam accendi candelas, uri odores, apponi comeſtibilia &c. *Quartò.* Permittitur pro uſu, & expenſis funerum offerri candelas, odores, adjunctâ in ſchedula debitâ declaratione. *Quintò.* Permittuntur reverentiæ genuflexionum, & proſtrationum erga Tabellam correctam, aut etiam erga feretrum, aut defunctum. *Sexto.* Permittitur præparari menſas cum dulciariis, fructibus

bus

Digitized by Google

bus, carne, & cibis uſualibus circa, aut coram feretro, ubi ſit Tabella correcta, cum debita declaratione, & omiſſis ſuperſtitioſis, pro quadam honeſtate tantùm, & pietate erga defunctos. *Septimò*. Permittitur coram Tabella correcta reverentia dicta *Ko teu* tum in anno novo Sinico, tum in aliis anni temporibus. *Octavò*. Permittitur coram Tabellis reformatis accendi candelas, uri odores cum debitis cautelis, ſicuti etiem ante tumulum, ubi pariter collocari poſſunt cibi, ut ſupra dictum eſt, adhibitis cautelis, ut in Superioribus. *Apoſtolici ergo viri Eccleſiam adhibentes non habentem maculam, neque rugam, ponant manum ſuam ad aratrum, nec reſpiciant retro. Videte fratres vocationem veſtram; non enim auditores Legis juſti ſunt apud Deum, ſed factores Legis juſtificabuntur. Obſecramus itaque vos, ut dignè ambuletis vocatione, qua vocati eſtis, ſolliciti ſervare unitatem Spiritus in vinculo pacis. Nè diutius agamus ſecundùm poteſtatem, paternè vos commonere voluimus per epiſtolam. Amabilem illum Patrem familias, qui exiit primo mane conducere Operarios in Vineam ſuam audite*: Quid hìc ſtatis totâ die otioſi? Ite & vos in Vineam meam. *Vocem Patris perpendite, & illam Judicis timete. Ipſi vos probate; virtus enim Dei erit vobis in auxilium, ac plenam miniſterio Verbi Dei functi recipietis mercedem, immarceſcibilem nimirum a Paſtorum Principe gloriæ coronam. Ne quis vos ſeducat inanibus verbis obedire veritati. Scitote, quod obedientes voci ejus, qui miſit vos, rationem non eritis redituri pro animabus, ſed unuſquiſque veſtrum pro ſe rationem reddet Deo. Quicumque ſub diverſis prætextibus ceſſandum ſibi putat a miniſterio Miſſionarii, lædit animam ſuam, & de alienis æterno Judici rationem reddet. Quam dabit homo commutationem pro anima ſua, & pro alienis? Deus eſt vi-*

tis

tis vera, vos palmites. Qui non ferent fructus in eum, areſcent tamquam palmites; & collecti, & alligati in faſciculos ad comburendum mittentur in caminum ignis inextinguibilis. Reſpicite Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum ſecus viam ambulantem, qui in fici arbore nihil invenit, niſi folia tantùm, & ait illi: Nunqum ex te naſcantur fructus in ſempiternum. *Si aliquid palmites jamdiù converſi in amaritudinem, qui expectabantur, ut tandem facerent uvas, ſpinas ſuper ſpinas adjeciſſent, væ, væ à die iræ, à die furoris, & indignationis Domini! Attendite ad verba, quæ mandat vobis per Servum ſuum Dominus adhùc miſericors. Revertimini ad Deum veſtrum, manete in eo, qui manens in vobis purgabit vos, & deſideratos cunctis gentibus fructus afferetis. Apoſtolico ſatisfeciſſe nos muneri judicamus; non enim ſubterfugimus, quominus annuntiaremus omne conſilium Dei vobis, ut nullam excuſationem habeatis de peccatis veſtris. De cætero quotquot eritis obedientes, fratres, gaudete, perfecti eſtote, exhortamini, idem ſapite, pacem habete; & Deus pacis, & dilectionis erit vobiſcum.*

Cum verò ad promovendam in Neophitis debitam Decretis Apoſtolicis obedientiam, præſentium noſtrarum Literarum notitiam iiſdem Neophitis minimè neceſſariam eſſe, ſed ſatis eſſe eos in viam ſalutis dirigere juxtà Pontificiæ Conſtitutionis præſcripta, compertum ſit, ne quis eorum, ad quos præſentes Literæ directæ ſunt, cujuſcumque Ordinis, aut Inſtituti, aut Congregationis fuerit, aut Societatis etiam Jeſu, præſentes Literas, aut quæ in eis continentur (exceptis Permiſſionibus, quæ quidem cautè, & ubi neceſſitas tantum, aut utilitas poſtulaverit, patefaciendæ erunt) ſive directè, ſive indirectè per ſe, vel per alium voce tenus, aut ſcripto in Linguam Tartaram, aut Sinicam vertat, aut quocumque modo cuilibet, qui Miſſionarius non ſit, nota faciat, ſub excomu-

ni-

Digitized by Google

nicationis latæ ſententiæ, a qua nonniſi a Nobis, aut a Summo Pontifice (præterquam in articulo mortis conſtitutus) abſolvi poſſit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis per Contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrendis tenore præſentium vetamus, & in virtute Sanctæ obedientiæ prohibemus. Datum Macai in Palatio noſtræ reſidentiæ die 4. Novembris anno 1721.

Cum autem Patriarcha Alexandrinus in præallata Paſtorali mentem ſuam ſatis prudenter explicuiſſet, nimirum Paſtoralis hujus ſuæ Epiſtolæ notitiâ opus non eſſe ad promovendam in Neophitis erga Pontificia Decreta venerationem, & obſervantiam, cum ſatis eſſet, ut juxta Conſtitutionis Pontificiæ mandata in via ſalutis dirigerentur; præterea cum omnibus, & quibuſcumque interdictum voluiſſet, ſub pœna quoque excommunicationis latæ ſententiæ, ne quis illam in Sinenſem, aut in Tartaricum ſermonem verteret, aut cuiquam, qui Miſſionarius non eſſet, eam palam faceret; de Permiſſionibus autem cum ſtatuiſſet, nonniſi cautè, & ubi tantùm utilitas, vel neceſſitas id poſtularet, eſſe evulgandas: profectò omnis, ad quem Paſtoralis illa dirigebatur, ex tali procedendi modo haud obſcurè inferre debebat, quantis ille animi anguſtiis obſeſſus, & quàm anceps ac perplexus in Permiſſionibus hujuſmodi proponendis extitiſſet; adeò ut œconomiâ quadam uſus fuiſſet ad loci, & temporis circumſtantias prorſus neceſſariâ: a qua putandum eſt eum receſſurum fuiſſe, ſi libertas ſibi data eſſet rem diſcutiendi cum Epiſcopis, aliiſque doctis Viris, qui nihil aliud, quàm Chriſtiani cultus puritatem, & Apoſtolicæ Conſtitutionis obſervantiam ante oculos haberent. At Permiſſiones illæ contrà expreſſam adeò Patriarchæ ipſius voluntatem evulgatæ; &, quod mirum,

rum,

Digitized by Google

rum, Pekini Epiſcopus per binas ſuas Paſtorales mandavit, ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto incurrendæ, univerſis Diœceſis ſuæ Miſſionariis, ut obſervarent, & obſervari præciperent Conſtitutionem: *Ex illa die*, juxtà Permiſſiones, quas ipſe condemnebat, ad ea potiſſimùm referri, quæ in præcitata Conſtitutione fuerant ſolemnitèr interdicta. Præcepit inſuper, ut Chriſtifideles quater ſingulis annis in diebus omnium celeberrimis diſtinctè inſtruerentur cum in iis, quæ Conſtitutione Apoſtolicâ prohibentur, tum in iis, quæ a Patriarchæ Alexandrini Paſtorali permittuntur.

Enimverò Clemens Papa XII. Prædeceſſor noſter tam audax Epiſcopi Pekinenſis factum æquo animo ferre haud potens, muneri ſuo maximè intereſſe judicavit binas illas Epiſtolas damnare, ac penitus reprobare Apoſtolico Brevi, quod anno 1735. promulgavit: in quo ſibi, ac Sanctæ Sedi facultatem reſervavit declarandi Sinenſibus Chriſtianis mentem ſuam, & ejuſdem Sanctæ Sedis ſententiam in iis, aliiſque, quæ ad materiam hujuſmodi ſpectarent. Præfatum autem Breve eſt tenoris ſequentis:

CLEMENTIS PAPÆ XII.

Revocatio, annullatio, & caſſatio duarum Epiſtolarum Paſtoralium bon. mem. Franciſci Epiſcopi Pekinen. nuper defuncti, die vi. Julii & die xxiij. Decembris MDCCXXXIII. circa Ritus Sinenſes editarum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apoſtolicæ ſollicitudinis Nobis divinitus commiſſæ ratio Nos admonet, ut ea, quæ Chriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationi, ac incrementis quacumque ratione obſiſtere poſſe dignoſcuntur, quantum Nobis ex alto con-

conceditur, recidere, ac è medio tollere ſtudeamus. Cum itaque, ſicut ad Apoſtolatus noſtri notitiam pervenit, occaſione binarum Epiſtolarum, quas Paſtorales vocant, bon. mem. Franciſci dum viveret, Epiſcopi Pekinen. nuper defuncti, die 6. Julii, & 23. Decembris anni 1733. circa Ritus Sinenſes editarum, graves in Imperio Sinarum inter Apoſtolicos illarum partium Miſſionarios exortæ fuerint diſſenſiones, quæ uberes fructus, quos Sancta Mater Eccleſia ex aſſidua Operariorum in illam Agri Dominici partem miſſorum labore præſtolatur, impedire, aut morari poſſent; Nos, ut priſtina inter eos Miſſionarios pax, & animorum concordia, ſublatis quibuſvis diſſidiis, reſtituatur, de opportuno in præmiſſis remedio providere volentes, ac Epiſtolarum prædictarum tenores, & alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & exactè ſpecificatis habentes de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, qui juſſu noſtro Epiſtolas ipſas ſedulò ac diligenter examinarunt, conſilio, ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine binas memorati Franciſci Epiſcopi Pekinen. Epiſtolas Paſtorales præfatas, ac pœnas, & alia quæcumque in eis contenta, cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis, penitus, & omnino nulla, invalida, & irrita, nulliuſque prorſus roboris, & momenti eſſe, & perpetuo fore, tenore præſentium declaramus: & nihilominus ad majorem cautelam, &, quatenus opus, illa omnia & ſingula motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie itidem perpetuo revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, caſſatis, irritis, nullis,

inva-

Digitized by Google

*invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus,
& omnino vacuis ſemper haberi volumus: Nobis inſu-
per, & Apoſtolicæ Sedi reſervantes facultatem Chriſtifi-
delibus in eodem Regno degentibus aperiendi noſtram, &
dictæ Sedis mentem poſt maturam itidem habitam delibe-
rationem ſuper aliis rebus; quæ hujuſmodi materiam re-
ſpiciunt: Decernentes ipſas præſentes Literas ſemper
firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque
plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab
omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet ſpectat, &
pro tempore quandocumque ſpectabit, præſertim verò Ar-
chiepiſcopis, Epiſcopis, Vicariis, Pro-Vicariis, & Miſſio-
nariis Apoſtolicis tam ſæcularibus, quàm cujuſvis Ordi-
nis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis etiam Je-
ſu, Regularibus in ſupradicto Sinarum Regno nunc, &
pro tempore exiſtentibus, inviolabiliter, & inconcuſſe
obſervari, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcum-
que Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum
Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardina-
les etiam de latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios,
alioſve quoslibet quacumque præeminentiâ, & poteſtate
fungentes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuili-
bet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate,
& authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum
& inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authorita-
te ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari: In con-
trarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Vo-
lumus autem, ut earundem præſentium Literarum tran-
ſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus
Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccle-
ſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides
in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis
adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Ro-
mæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcato-*
ris

Digitized by Google

ris die 26. Septembris 1735. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

F. Card. Oliverius.

Id verò quod idem Pontifex Clemens XII. ſibi, ac Sanctæ Sedi Chriſtianis Sinenſibus declarandum reſervavit, erat profectò materia Permiſſionum, de quibus certior jam factus fuerat, deque maxima inde ſecuta inter Miſſionarios diſſenſione, cum alii contenderent, Conſtitutionem: *Ex illa die*: omnem vim ſuam amittere, ſi Permiſſiones illæ in praxi conſiſtant; alii verò factis palam oſtenderent, Permiſſionum colore ſe ad prædictæ Conſtitutionis obſervantiam minime teneri, juxta illa, quæ in ipſa Conſtitutione præſcribuntur. Itaque præfatus Prædeceſſor noſter, quo Chriſtianæ Religionis puritatem, quæ in iis Regionibus per exactam præmemoratæ Conſtitutionis obſervantiam ſervanda erat, aſſereret, & controverſiis iſtiuſmodi finem aliquando imponeret, examini perquam diligenti totum Permiſſionum negotium commiſit, ita ut a Theologis, tum etiam a Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacræ Inquiſitioni Præpoſitis mature ſeriòque diſcuteretur. Antequam verò ſupremam de illis ſententiam pronuntiaret, ad pleniorem facti notitiam obtinendam, omnes, & ſingulos, quotquot in Urbe exiſterent, Sinarum Miſſionarios, tum etiam complures Juvenes, qui ex iis Regionibus in Europam, educationis, & Chriſtianæ rei addiſcendæ cauſa, venerant, ad examen ſuper his, ſervato juris ordine, vocari juſſit.

Nos igitur Prædeceſſoris noſtri veſtigiis inſiſtentes, eodemque Religionis zelo, quo ille, incenſi, ut tanti momenti opus, quod ipſe morte præoccupatus abſolvere minimè potuit, aliquando tandem, Deo auxiliante, perficeremus, Permiſſiones illas, & quidem

C ſin-

Digitized by Google

ſingulas, coram Nobis ſummo ſtudio, ac diligentia examinari curavimus; neque laborem noſtrum tantùm, ſed Cardinalium quoque, & Sacræ Inquiſitionis Conſultorum doctrinam & conſilium exquiſivimus, ac tandem ſatis apertè compertum habemus, antedictas Permiſſiones nunquam a Sancta Sede probatas, Apoſtolicæ Clementis Papæ XI. Conſtitutioni repugnare, atque adverſari, utpote quæ partim Ceremonias, Rituſque Sinenſes a prædicta Conſtitutione proſcriptos admittant, ac veluti probatos atque utendos concedant, partim regulis in ipſa traditis ad vitandum ſuperſtitionis periculum opponantur. Nolentes itaque, quemquam ad Conſtitutionem ipſam ſummo Chriſtianæ Religionis damno malitioſè evertendam Permiſſionibus ejuſmodi uti, definimus, ac declaramus, præfatas Permiſſiones ita eſſe habendas, ac ſi nunquam extitiſſent, earumque praxim tamquam ſuperſtitioſam omnino damnamus & execramur. Itaque præſentis hujus noſtræ Conſtitutionis perpetuò valituræ vi revocamus, reſcindimus, abrogamus, atque omni vigore & effectu vacuas eſſe volumus omnes illas, & ſingulas Permiſſiones; eaſque ſemper uti caſſas, irritas, invalidas, & nullius prorsùs roboris, aut vigoris habendas eſſe dicimus ac pronunciamus.

Præterea cùm Clemens Papa XI. in Conſtitutione: *Ex illa die*: appoſuerit hæc verba = *Per præmiſſa nihilominus non vetari, quominus erga defunctos peragi poſſint alia, quæ ſint, quæ vere ſuperſtitioſa non ſint &c.* = Nos dicimus & declaramus ea verba = *Alia ſi quæ ſint* = intelligenda eſſe de uſibus & Ceremoniis diverſis ab illis, quas idem Pontifex Apoſtolica Conſtitutione jam interdixerat, & quas Nos pariter eadem authoritate configimus, atque interdicimus, ne antedictis Permiſſionibus, quas omninò damnatas volumus,

lumus,

Digitized by Google

lumus , ullus in poſterum locus pateat .

Diſtrictè itaque prohibemus, ne quis Archiepiſcopus , aut Epiſcopus , aut Vicarius , aut Delegatus Apoſtolicus , aut Miſſionarius tàm Sæcularis , quàm Regularis, cujuſcumque Ordinis , Congregationis , Inſtituti , etiam Societatis Jeſu , aliorumque, de quibus expreſſa , & individua mentio fieri debeat , Permiſſionibus prædictis ullo pacto uti valeat ſive publicè, ſive privatim , ſive palam , ſive clam ; neque audeat, vel præſumat Conſtitutionis paulo ante citata verba aliter , ac Nos ſupra declaravimus , alicui explicare, aut interpretari . Quare ex prædictorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio , motu quoque proprio , ac certa ſcientia, maturaque deliberatione, tum etiam de plenitudine Apoſtolicæ poteſtatis, Conſtitutionis præſentis tenore, & in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus , & expreſsè mandamus omnibus & ſingulis Archiepiſcopis , & Epiſcopis in Sinarum Imperio , aliiſque Regnis & Provinciis ſive finitimis , ſive adjacentibus , nunc exiſtentibus , aut olim pro tempore futuris , ſub pœnis ſuſpenſionis a Pontificalium exercitio , & ab Eccleſiæ ingreſſu Interdicti, eorum verò Officialibus , & Vicariis in Spiritualibus Generalibus , aliiſque eorumdem Locorum Ordinariis , Vicariis quoque , aut Delegatis Apoſtolicis, qui Epiſcopi non ſunt , tum etiam eorum Provicariis , & inſuper Miſſionariis univerſis tàm Sæcularibus, quàm Regularibus cujuſcumque Ordinis , Congregationis , Inſtituti , etiam Societatis Jeſu , ſub pœnis privationis quarumcumque , quibus gaudent , facultatum , & ſuſpenſionis ab exercitio curæ animarum , tum etiam ſuſpenſionis a Divinis ipſo facto incurrendæ abſque alia declaratione, demum excommunicationis latæ ſententiæ, a qua non poſſint niſi a Nobis , & a

Digitized by Google

158

Romano Pontifice pro tempore exiſtente abſolvi, præterquam in articulo mortis conſtituti , addita quoad Regulares etiam vocis activæ , & paſſivæ privationis pœna, præcipimus , & diſtrictè mandamus , ut omnia & ſingula , quæ in hac noſtra Conſtitutione continentur, exactè, integrè, abſolutè, inviolabiliter, atque immobiliter non modò ipſi obſervent , ſed etiam omni conatu , ac ſtudio ea ipſa obſervari curent a ſingulis, & univerſis , qui quoquo modo ad eorum curam , & regimen ſpectant ; nec colore , cauſa , occaſione , ſeu prætextu aliquo huic noſtræ Conſtitutioni ulla in parte contraire , aut adverſari audeant , vel præſumant. Præterea quoad Miſſionarios Regulares cujuſcumque Ordinis, Congregationis, Inſtituti , ac Societatis quoque Jeſu, ſi quis eorum (quod Deus avertat) exactam, integram, abſolutam , inviolabilem , ſtrictamque obedientiam denegaverit iis, quæ a Nobis præſentis hujus Conſtitutionis tenore ſtatuuntur , ac præcipiuntur ; eorum Superioribus tam Provincialibus, quam Generalibus in virtute ſanctæ obedientiæ expreſsè mandamus , ut homines hujuſmodi contumaces , perditos, ac refractarios a Miſſionibus abſque ulla mora dimoveant , eoſque in Europam ſtatim revocent , ac de illis notitiam Nobis exhibeant , ut reos pro gravitate criminis punire valeamus . Quod ſi prædicti Superiores Provinciales , aut Generales huic noſtro præcepto minùs obtemperaverint, aut in eo deſides fuerint, Nos contra ipſos quoque procedere non recuſabimus , atque inter cætera mittendi aliquem ex ipſorum Ordine in earum Regionum Miſſiones privilegio, ſeu facultate eos perpetuò privabimus .

Poſtremò , ut hæc noſtra Conſtitutio in ſuo robore ſemper integra , ac firma maneat , volumus quoque, ut ad Formulam Juramenti a Clemente Papa XI. in

ſua

ſua Conſtitutione præſcriptam nonnulla adjiciantur, quæ maximè neceſſaria putavimus. Idcirco omnes, qui præfatæ Conſtitutionis vigore ſub pœnis in ea contentis Juramentum præſtare debebunt, in poſterum ſequenti Formula utentur, videlicet: *Ego N. Miſſionarius ad Sinas, vel ad Regnum N., vel ad Provinciam N. a Sede Apoſtolica, vel a Superioribus meis, juxta facultates eis a Sede Apoſtolica conceſſas, miſſus, vel deſtinatus, Præcepto, ac Mandato Apoſtolico ſuper Ritibus, ac Ceremoniis Sinenſibus in Conſtitutione Clementis Papæ XI. hac de re edita, qua præſentis Juramenti formula præſcripta eſt, contento, ac mihi per integram ejuſdem Conſtitutionis lecturam apprime noto, plenè, ac fideliter parebo, illudque exactè, abſolutè, ac inviolabiliter obſervabo, & abſque ulla tergiverſatione adimplebo, atque pro virili enitar, ut a Chriſtianis Sinenſibus, quorum ſpiritualem directionem quoquo modo me habere contigerit, ſimilis obedientia eidem præſtetur. Ac inſuper quantum in me eſt, numquam pariter, ut Ritus, & Ceremoniæ Sinenſes in Literis Paſtoralibus Patriarchæ Alexandrini Macai datis die 4. Novembris 1721. permiſſæ, ac a Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO PAPA XIV. damnatæ, ab eiſdem Chriſtianis ad praxim deducantur. Si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim, toties quoties id evenerit, pœnis per prædictas Conſtitutiones impoſitis me ſubjectum agnoſco, & declaro. Ita tactis SacroſanctisEvangeliis promitto, voveo, & juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.*

Ego N. manu propria.

Confidimus igitur fore, ut Princeps Paſtorum Jeſus Chriſtus laboribus a Nobis, qui ejus vices in terris gerimus, in hoc graviſſimo negotio diu impenſis benedicat, ut in ampliſſimis illis Regionibus Evangelica

lux

Digitized by Google

1 60

lux clarè, nitidèque effulgeat, ac præpotenti manu ſua ſic pia noſtra conſilia promoveat, ut Regionum earumdem Paſtores intelligant, planèque ſibi perſuadeant obligationem, qua ipſi tenentur vocem noſtram audire, & ſequi. Confidimus quoque, Deo favente, ex eorum cordibus inanem illum metum ſublatum iri, ne videlicet per exactam Pontificiorum Decretorum obſervantiam infidelium converſio retardetur. Nam hæc a Divina Gratia ſperari potiſſimùm debet, quæ quidem ab eorum miniſterio longè non aberit, ſi Chriſtianæ Religionis veritatem impavidè prædicaverint, atque ea puritate, qua ipſis ab Apoſtolica hac Sancta Sede tradita eſt, parati quoque ad eam propugnandam ſanguinem effundere, exemplo Sanctorum Apoſtolorum, aliorumque Chriſtianæ Fidei Clariſſimorum Propugnatorum, quorum ſanguis tantum abfuit, ut Evangelii curſum interciperet, aut retarderet, ut potiùs Vineam Domini florentem magis, & fidelium animarum copioſiorem effecerit. Nos quidem pro viribus noſtris Deum obſecrabimus, ut invictam illis hanc animi firmitatem, & Apoſtolici zeli robur concedat. Verum ad eorum memoriam deducimus, ut, quando ad Sacras Miſſiones deſtinantur, ſe tamquam veros Jeſu Chriſti diſcipulos cogitent, & ab eodem ſe miſſos fuiſſe non ad gaudia temporalia, ſed ad magna certamina, non ad honores, ſed ad deſpectiones, non ad otium, ſed ad labores, non ad requiem, ſed ad afferendum fructum multum in patientia.

Volumus autem ut earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus Literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli